

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica prima in Aduentu. Textus eua[n]gel[ij] Matt. xxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dominica. i. aduentus.

Incipit tractatus secundus Auree Rose.

Dñica prima in Aduentu.
Textus euāgel. Matt. xxi.

Quoniam appropinquat: pinxisset Iesus Hierosolymis: et venisset bethfage ad montem oliuerti: tunc misit duos discipulos dicens eis. Ire in castellum quod contra uos est: et statim inuentis asinam alligatam et pullum cuius ea: soluite et adducite mihi. Et si quis uobis aliquid dixerit: dicite quod dominus his opus habet: et comiserit dimittet eos. Hoc autem totum factum est ut adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentem. Dice te filie sion. Ecce rex tuus uenit tibi mansuetus sedens super asinam et pullum filium subiugalis. Eunt autem discipuli fecerunt sicut precepit illis Iesus: et adduxerunt asinam et pullum: et imposuerunt super eos uestimenta sua: et cum desuper sedere fecerunt. Prima autem turba strauerunt uestimenta sua in uia. Alij autem cedebant ramos de arboribus et sternerant in uia. Turbe autem que precedebant et que sequebantur clamabant dicentes. Hosanna filio Dauid benedictus qui uenit in nomine domini.

Quoniam appropinquat Iesus Hierosolymis et uenisset bethfage etc. Mat. xxi. Postquam de quatuor euangelice lectionis sensibus tractatum premissimus: quo quod quod Iherosolimam sensus ab allegorico et anagorico et morali discernere possit: necnon etiam tabellam qua quod quod euangelica secundum curiam

occurrerit in huius uoluntate perquirat: quod secundum ordinem predicatores primo deum pro etiam secundum curiam condit: superest ut secundum eisdem sensus euangelicas lectiones exponamus. Circa lectionem pro presentem: et circa alias quoniam mouendas ad tertium tractatum resuantes: ipsum textum primo auxiliante deo: tentemus aperire. Istud autem sacrum euangelium legitur bis in anno: scilicet in dñica palmarum secundum sensum Iherosolimam: et in hac secundum allegoricum: uel melius secundum quandam adaptationem et repetitionem ecclesie que per aduentum christi in hierosolimam ad passionem repñtat et aduentum ad huiusmodi naturam per incarnationem. Quod admodum autem per ex dictis quatuor recipit expositiones. Et circa ipsum uidebatur sunt tria puncta que in eo tanguntur. et dñr missio: executio: et processio. In quo tanguntur infra pulchra uocum: mera spectacula ad spiritualia aduentum dñi nostri Iesu christi per gratiam ad animas nostras. Quod cum per ad primum per intellectum omnium dicendorum in parte euangelio et in multis sequentium operum aliquid permittere de situ et edificio ciuitatis per dicere. Sciendum est igitur ut ex varijs autoribus colligatur: quod duo sunt in iudea montes et unus eorum orientalis dicitur montes oliuerti. Alius autem occidentalis dicitur montes sion. In radice montis oliuerti a parte orientali est bethfania: que distat ab hierosolima stadys. xv. ut dicitur Ios. xi. siue quasi duobus miliaribus. In decliua autem eiusdem montis ab occidente erat una uilla que dicebatur bethfage que erat sacerdotum. In istos autem duos montes est uallis media que dicitur uallis iofaphar: que est latitudinis mille passuum uel circa: seu unus miliaris. Per medium istius uallis labitur riuus cedron que fluit a septentrione in meridie. In reliquo autem monte. i. sion sunt tres colles a seinuicem distincti uallis infueruntibus. Unus eorum super omnes excelsum ad meridiem erat: que ut mihi uidebatur ex cursu diuine scripture: marie primus et secundi li. Dabchab. retinuit sibi nomen proprium totius montis sion. Et in hoc colle erat una pars ciuitatis hierosolime: que dicebatur ciuitas superior. Deum ad septentrionem erat alia collis huiusmodi: que dicebatur acra secundum Iosephum. super que erat alta pars ciuitatis: que dicebatur ciuitas inferior. Est et tertius collis que dicebatur mozia ad orientem: et immines uallis et torrens

b. liij

Et sup que erat tēplū: de cuius fabrica suo loco dicem. Omnes autē isti tres colles erāt infra muros hierlm: ad orientē habētes torrentē cedron: ad occidentē po erat magnū p̄cipitiū. Erat autē hec ciuitas pua adeo q̄ circūit eius etiā ad q̄n rū miliare nō attingebat: teste Josepho q̄ ait. Torū citatis in giro spaciū trigi rariū stadijū finiebat. Octo em̄ stadia vni miliare faciunt iuxta doctrinā illor̄ p̄suū. Ex q̄ruor̄ granis p̄ponit digitus vn̄. Est q̄ter in palmo digitus: q̄ter in pede palm̄. Quinq̄ pedes pal mū faciūt: passus q̄q̄ centū. Viginti q̄nq̄ stadiū dant: s̄ miliare. Octo da bunt stadia: duplatū dat tibi leucam. Nō obstāte autē tam puo muroꝝ ambi tu sup his tribus muris erāt clercū. tur res pulcre: teste Josepho: absq̄ his q̄s Herodes fecerat: que erāt mltē et mlt̄ rables. Ex his seq̄t q̄ hec ciuitas castrū seu fortalicū videbat. His q̄ vltis dī camus (Cū appropinq̄sserēt.) Scien dū est autē q̄ verus text̄ habz (Cū ap p̄pinq̄sserēt) in pl̄. s̄. Iesus et discipuli ei⁹ Ecclia tū recitat in singulari: q̄ nō voluit q̄ repererent tot noia: marie q̄: ne cessario his fuisset hoc nomē Iesus repe ritū: fm̄ q̄ si ibi duo s̄ba: vni pl̄is nu/ meri: et alio singularis. s̄. appropinq̄sserēt et mlt̄: (cū q̄ Iesus appropinq̄sserēt hie rosolymis) s̄. distaret circa q̄ miliare. Est autē sciēdū: q̄ vt ex varijs auctoribz et locis seprure colligit: licz hec ciuitas olim mlt̄a habuerit noia: tū q̄tū ad p̄ sens p̄tner dicta est p̄mo salē: a sem filio noe: q̄ eandē edificauit: et p̄mus reḡ ut̄ in ea. Hec est q̄ hoc q̄ sup̄ eā dixim⁹ edificasse melchisedech: q̄ fm̄ hebreos et fm̄ sc̄m̄ Tho. Heb. vij. idē fuit sem: q̄ et melchisedech. Deinde dicta est hie bus/a q̄dam q̄ hiebz dicebat: et eā dila ruit. vel a hiebusis habitatoribz ei⁹. Ex hiebz autē et salē p̄ cōpositionē dicta est tertio hierlm. Quarto po a salomo ne q̄eam cingit triplici muro: dicta est Hierosolyma q̄si hierosalomonia. Et q̄nto a poertis p̄ corruptionē dicta est so lyma. Sequit̄: (ex venisset berbfage.) Berbfage erat fm̄ Hiero. q̄dam villa

sacerdotū: q̄ licz nō habuerit heredita/ tem seu agros ad colendū: tū habuerit domos ad habitadū: ad q̄s declinabāt pacto officio suo in tēplo: et etiā ad aia/ lia p̄ sacrificijs nutriēda. Tū fm̄ Ori/ gen. interpretat dom⁹ maxillaz: q̄ maxil la p̄p̄ta ps erat sacerdotū: vt idem atr. Sequit̄ (ad montē oliuēt) h̄ mōs sic dicit̄ est: q̄ sit oliuīs constus. H̄z etiā palmas. q̄ vt d̄r̄ Joā. xij. hec turba de qua in p̄senti euāgello legit̄: q̄ cedebat ramos de arboribz: habuit in manibus ramos palmarū. Dicebat autē etiā mōs triū luminū: q̄ hēbat ab occidēte lumē ignis lucētis in tēplo: et ab oriēte lumē solis: q̄ ex h̄ mōre ostēbat et utrat̄ ex ad uerso posite: et ex se p̄ducebat oleū vn̄ de nurrif lumen. Ex hac turba de dñs Iesus ad citatē. P̄rio: q̄ ibi hēbat mltos familiares. s̄. in illo mōre. Sc̄o q̄ inde ex eodē post passionē ascēsurus erat in celū: vt ostēderet q̄ via cōscendē d̄ ad celū ch̄o fuit passio: nob̄ autē h̄b̄s lis paria. Tertio mystice fm̄ Amb. vt nouellas oliuas in sublimi p̄tute plāra ret. s̄. se plārarū ostēderet. Et p̄ nouas oliuas intelligit gētes nouit̄ cōuersas. Inde autē mlti discipulos duos. P̄rio p̄ p̄ter fraternā societate. Sc̄o p̄ p̄bi auctoritate. Tertio fm̄ Bedā et Victo rinū: vt fecer̄ p̄dicatores debere h̄e sciē tiā et iudiciā. Tel in signū q̄ apli erāt soluturi duos p̄tos: vt dicit̄. Et idē seq̄ tur (tūc mlti duos de discipulis) Qui fuerint hi duo discipuli: certū nō habeb̄. Dicit tū Chryz. et mgr̄ historiaz q̄ credunt fuisse Perrus et Philtippus: et inq̄ tellige de Philtippo aplo fm̄ s̄ Thom. Iste em̄ fuit q̄ p̄dicauit samarte Act. vij. Innuūt etiā Chryz. et Dgr̄ q̄ iste Philtippus sit ap̄tus: ex hoc q̄ eū appel lant Philtippū simpl̄/ nihil limitādo. Et h̄ i. iij. di. ij. q̄. ij. ar. lxx. ad p̄mū. di/ cal q̄ fuit vn̄ ex septē diacontibz: tū ibi loquit̄ sc̄us Tho. fm̄ opinionē quā ibi recitat. vt p̄z intuēt. Hoc autē vt dicit̄ Chryz. et Dgr̄ fuit in signū q̄ isti p̄t mo adducerēt gētes ad ch̄m. Perrus q̄dem Corneliū cū sua domo: Philtip⁹ pus po Samariā. Sequit̄ (Ire in ca/

Dominica. i. aduentus

bellū). i. in Hierlm: q̄ dicta est castellū
eo q̄ esset sicut vnu foralicū. Castellū
em̄ aliq̄n̄ ipoztat foralicū. Un̄ dicit̄
eccle in castellate. i. fortificate ac muni
te p̄ra hostes. Vel fm̄ aliq̄s hec cīras
dr̄ castellū despectiue p̄ter suas inq̄ra
res. (Qd̄ p̄ra vos est) Nota cōtra nō
solū fm̄ sicū locale: q̄ isti erant sup̄ vno
monte a pre orientis: z ciuitas sup̄ alio
ex opposita parte occidentis: sed etiā fm̄
volūtaris affectū: q̄ isti erāt ch̄i d̄ci/
pulli: illi p̄o infimici. (Et inuenieris asī/
nam alligatā.) Hec asīna erat pauper
vt dr̄ Raba. z q̄ ea vtebat̄ eā pascebat.
(Et pullū cū ea) hic pull⁹ erat fili⁹ es⁹:
z sup̄ eū adhuc null⁹ federat. vt dr̄ Luc.
xix. (Soluite et adducite m̄hi. et si q̄s
vob̄ aliqd̄ dixerit: dicit̄ q̄ dñs hīs op⁹
haber) fm̄ Chryf. sup̄ Barth. nō dī/
xit domi⁹ noster: vel dñs tuus: sed do
mīn⁹ simplr: vt intelligat̄ ch̄is esse do/
minus oim̄ (Et p̄festim dimitter eos)
Scdm̄ Chryf. intelligit̄: quia ch̄is dī/
mitteret iumēra ad loca sua pacro ope.
fm̄ glosam vero intelligit̄ de dño iumē
roz: qui ea statim dīmīssit⁹ erat in ob/
sequiū ch̄i. Sed si asīna erat pauper:
quō habere poterat dñm. Ad hoc dicit̄
tur q̄ habebat dñm custodiēte: sed nō
possidentē. Un̄ Luc. xix. ca. dicit̄: q̄ dī/
perit dñi. i. custodes: qd̄ solutis pullū.
Seruabat̄ aut̄ vt Petrus de scala dr̄:
vt fuit̄ paup̄s in deserēda aqua: de
q̄ ibi erat penuria. Est autē notandū: q̄
fm̄ mgr̄m̄ hīsto. in hac die: scz palmar:
z in hoc t̄nere ch̄is arbori maledixit.
Nam fm̄ Bar. ista maledictio narrat̄
ante electionē vendentiū de t̄plo: quā
constat̄ exercitāt̄ fuisse in die oliuariū.
N̄ p̄o alia die ista maledictio dr̄ facra
fm̄ Bar. z Bar. intelligit̄ p̄ recaptu
lationē dicit̄ fm̄ eundē Bagr̄m̄ hīsto.
Seql̄. (Hoc aut̄ totū factū est vt im/
pleret̄ qd̄ dicit̄ est p̄ pham. i. p̄ Sacha
riā. ix. ca. dicentē. Est autē sciendū q̄ p̄
pheta vidēs malleā iudeoz: q̄ ch̄is cō/
tradicturi erāt vt inexcusabiles essent/
de dīe eis duo signa aduentus eius in hīe
rusalem. Prīmū q̄ ascēderet sup̄ asīnā.
Scdm̄ q̄ cū in dīlo p̄loz intraret z ex/

altatōe. Et verrūq̄ in p̄nt̄ euāgelio nar
rat̄ iplerū (Dicit̄ filie sion) . i. hierlm̄
q̄ fm̄ Rabanū erat sita in monte sion.
z hac rōne dicit̄ eius filia. Vel fm̄ ali⁹
q̄s hīc sio nō stat. p̄ mōte: sed p̄ colle: in
quod erat sup̄loz ciuitas: cū inferior dī/
cebat̄ filia: eo q̄ ab illa pre pregeret: cū
ille mons esset sicut foralicus. (Ecce
rex tuus venit t̄bi) Chryf. Si intellex
eris vt saluer te. si nō intellexeris: venie
p̄ra te. Hec ille. (Danuētus) vt scz
plus amef̄ q̄ timeat. fm̄ Chryf. Et lo/
co es⁹ q̄ hīc dr̄ māuētus / p̄pha h̄z iust⁹:
z saluator: z paup̄: q̄ sūt insignia reg⁹ nr̄i
scz iusticia: pietas: z paup̄tas. dātis nō
bis exēplū paup̄tatis z tēperātie: vt scz
necessarijs simus cōrenti. Un̄ subdit.
(Sedens sup̄ asīnā z pullū filia subiu
galis) nō sup̄ equū fremētē l̄tris ac dī/
cordie amatoz: sed sup̄ asīnam pacis z
tranq̄llitatis amīcā: fm̄ Chryf. Et fm̄
magr̄m̄ hīsto. asīna latīne: grece subiu
galis dicit̄. Nō q̄ illa asīna dicebat̄ sub
iugalit̄ q̄si esset sub iugo onerū posita:
sed vocabulū grecū est: z asīnaz fecit. vt
sit idē fili⁹ subiugalis qd̄ fili⁹ asīne. Est
tamē norandū q̄ br̄is Bar. allegās
istā p̄phetiā in nōnullis v̄bis dīssonat a
textu: sed tamē est eadē sentētia om̄ino:
z p̄ alia v̄ba aliq̄rullū explanata. Et de
hoc nō est curandū. q̄ fm̄ Hilariū nō
fm̄oni res: sed rei fmo subiect⁹ est. Est
autē hic triplex dubitatio. Prīma: quia
Sacharias dr̄ sedēs sup̄ pullū / nihil dī/
cens de asīna: sic allegat̄ Barthe. Et
mgr̄ qd̄ hīsto. dr̄ q̄ ita est. i. Barthe
addidit̄ asīnā p̄ter mysteriū. de q̄ ifra
dicit̄. sed nō est rōnt̄ p̄sentaneū q̄ p̄ter
aliqd̄ mysteriū fecandū: false allegauit
rit̄ scripturā. ideoq̄ nō dicit̄ mgr̄ (vt cre
do) simplr ita esse: sed iuxta septuagin
ta interpret̄ fm̄ q̄a de pullo t̄m̄ fit men
tio. Un̄ Augu. de p̄sentū euāgelii. dr̄ q̄
Barthe⁹ sc̄p̄serit̄ hebraice: nō adduxit
p̄phiam vt facer̄ i hebraico: vbi de vtro
q̄ aial̄ fit mētio. Septuaginta p̄o hīe
pres nō transtulerūt̄ nisi de pullo inspi
rati: vt dicit̄ eo sp̄ritu quo fuerat scri
ptura dīcrata: quod ex ip̄a mirabili q̄
p̄dicat̄ cōsensione firmatū est. Sed ad

uerte q̄ ea q̄ Augu. d̄t sunt optie dicta
z vera: excepto eo qd̄ dicit de ofensione
Interpr̄ū: quā Hiero. rōnabiliter repro
bat in plogo sup pentatheu. Quis nec
ipe Augustin⁹ eam affirmer: sed dicit q̄
p̄dicat. i. dicit et affirmat. Quidam em̄
dicūt: q̄ existētes in septuaginta cellu
lis om̄es separatim eodē modo transtule
runt: sed est fictio. q̄ vt allegat Hiero
nymus/ Josephus dicit eos in vna ha
silica fuisse. Et erant vt q̄busdā placet/
septuaginta duo: vix sex ex quibet tribu:
licet coiter dicant septuaginta p̄pter de
nariōz integritatē. Siue q̄ ip̄serō in
spirari/ siue non: aliter transtulerūt q̄
habeat in hebratco. Secda dubitatio
est: quōd est probabile q̄ in vno militario
duo sumēta ch̄is ascenderit: Rūdel q̄
vt d̄t Remig⁹ potuit sup vtrūq̄ anial
succesīue sedere. Et cōmunit̄ fm expo
sitoroz de facto ita fuit. q̄ p̄mo sedit
sup pullū fm Aicol. de Ly. in signū q̄
p̄ls gētilis quē scabar: si b̄ijceret ch̄io
per fidē p̄us q̄ iudate. Hoc aut̄ nō est
sic intelligendū: quasi totus vel maior
pars p̄ls gētilis crediderit plus q̄ in
datet: sed quia ille p̄lus q̄ subiect⁹ est
ch̄io p̄mū/ pro maiori pre fuit ex genti
libus: z quia copira gentiliū. i. roma et
eclares crediderūt: non autē h̄ier fm er
p̄ncipes iudeoz: nisi forte post q̄ ex ea
iudei expulsi sunt p̄ Titū. Sz q̄ vt d̄t
Hiero. pull⁹ erat lasciu⁹ et frenoz im
pariēs. z iuxta Lucā erat indomit⁹: z
p̄nter ondebat aliquā insolentiā: id̄ de
scēdens de pullo d̄ns ascēdit asinā. Sz
br̄us Hiero. sic dicit. Sed videt q̄ su
per vtrūq̄ aial in paruo itineris spacio
d̄ns sedere ne querit. Ergo cum histo
ria aut impossibilitate habeat: aut tur
pitudinē/ ad altiora transmīttimur: q̄st
ad mysticū sensum. Nec ille. Et intē
dit q̄ d̄ns sup vtrūq̄ sedit: ad scanduz
id̄ quod statim dicit. Et si q̄dem solū ad
significandū fecisset: sequēs allegoria
esset sensus litteralis. Tertia dubi
tatio est q̄re euāgeliste tra d̄ssonat: q̄
de asina sol⁹ Marthe⁹ facte mentionē.
Et respōdet Augu. de cōsensu euāgel.
q̄ nulla est repugnātia si sup vtrūq̄ se

dit q̄ dicat sup altero eoz sedisse. Ideo
aut̄ fm eum z Ch̄y. Lucas: Marc⁹:
z Joānes tacet de asina: q̄ tacet in r̄u
latione septuaginta Interpr̄ū: fm quaz
loquebant. Martheus p̄o cōmemorat
asinā: q̄ hebratice scripsit. Est etiā alia
causa fm Raba. quia sc̄z ista asina fecit
synagogā: cui Marthe⁹ euāgelīū scri
psit: eo q̄ sc̄z hebreis scripsit. Et idē vt
credo intēdit magister historiaz. Al
legōtice aut̄ sciendū est: q̄ in allegōtīs
z anagogīs non optet similit̄ q̄rum ad
om̄ia velle perquirere. vt p̄z de le in mul
tis. Vide de hoc d̄nica decima post fe
stuz trinitat̄. Sciendū etiā q̄ vtra glo
riosa quā ch̄is post resurrectionē habu
it est mons oliuerti. i. misēdie: in quo est
bethfage. i. domus sacerdotū seu br̄oz
qui dicunt sacerdotes Apoc. j. Fecisti
nos deo n̄ro regnū et sacerdotes. Sed
duo discipulī missi fm Remigū s̄t due
pres discipuloz ch̄isti q̄ diuiserunt se:
vt q̄dam in gentibz: q̄dam in circūcū
sione/ seu in iudea euāgelizaret. Castellū
istud fm Hiero. est mūdus cōtra apo
stolos existēs: eo q̄ tugū doctrinaz nol
let suscipere. Et s̄t fm eūdē asina domi
ta est synagoga hebreoz. que iugū diu
ne legis traxerat: sed pullus indomit⁹
est p̄ls gētilis q̄ legē nō accepta a deo.
Assimilant aut̄ fm Ch̄y. hoies ante
aduentū ch̄i istis sumētis que sunt fm
munda: rudia: stulta: z infirma z alliga
ta. Fuerūt em̄ tunc hoies immūdi con
sciētia: rudes intelligētia diuinor: stul
ti vesania idoloz: infirmi in bono ope
re: ligati sub diabolica potestate. D̄ns
ergo de mōte oliuerti misit ad soluendū
asinā a diabolica p̄tate: z adducēdā ad
se: q̄ post resurrectōz dixit Mar. xvj.
Euntes in mundū vn̄uersum p̄dicare
euāgelīū om̄i creature. i. gentibz z iude
is. Hora t̄n q̄ fm Hilariū per asinā et
pullū etiā duos gentiles poplos possū
mus itelligere. i. per asinā samaritas: q̄
aliq̄ modo futebant sub lege moysi: q̄
philipp⁹ soluit: p̄ pullū p̄o reliq̄s genti
les: q̄s petr⁹ soluit in cornelio: qui fute
p̄mitte gentiū aliq̄ modo. Anagogice
p̄o sciēdū ē q̄ hierico a q̄ veniebat ch̄is

Dominica, II, Aduentus

Interpretat luna: et sciat pntē vtrā instabile
tāq̄ luna. Hierlm̄ p̄o dī vīfio pacē: et si
gnificat futurā brāz vitā: i q̄ videt de
Ipsē q̄ppe ē par nra: ad Eph. ij. Iesus
p̄o iterprat saluator: et sciat eū q̄ se et ali
os veller fieri saluos. Isthū volentē a hie
rico ire i hierlm̄: optz trāfire p̄ mōre oli
ueti. i. venire ad meditatōez d̄ misericōdia.
Et q̄ mōre dī mittere duos discipulos
i. vt Hiero. dī: sciam et opa. Opz em̄
q̄ ad misericōdiaz dei hie sciaz. i. credulitaz
te: q̄ p̄ illā solā saluet. vñ pp̄tā d̄ senten
tīs p̄sp̄ri. Ad celestē hierlm̄ cōsōrtiū n̄
ascēdit nisi q̄ toto corde cōfiteat nō pp̄ri
opis s̄z diuini munerē eē q̄ ascēdit. hec
ille. Quo ad misericōdiaz suā pp̄tā optz q̄
habeat opa pietatē exhibita p̄rio saltē i
volūtate. vñ Darr. xvj. illi q̄ nō fecerūt
ekynam i die iudicij ad iudicabunt et no
supplicio. Isthū duo discipuli adducūt as
nā et pullū. i. spem et mōre. Opa q̄ daz
em̄ adducūt spem: q̄ vt dī magr̄ sen. et
s. Tho. ij. di. xvij. spes ex grā dī et me
ritū puenit. Et spes q̄ icitat sciat velocē
pullū. Scia p̄o adduc timorē retardan
tē. Et hīs duobz iumēt: ania secure ve
hīf: nō at sola spe aut solo tiore. Do
ralit at scēdū ē q̄ hierlz ē aia: asina p̄o
onerifera et stollida ē caro. pullū p̄o car
nal affectū. Et vtrūq̄ a diabolo p̄ p̄m
ligat vt fulat petō. vñ dicit Lbryf sup
Darr. Anq̄ peccem̄ libez hēm̄ arbi
trū seq̄ volūtate diaboli an nō q̄ si sel
peccātes obligauerim̄ nos opibz ei: tā
nra p̄tute euadere n̄ possū: s̄z sic nauis
fracto gubernaclo illuc ducit vbi tempe
stas voluerit: sic et hō dīne grē auxilio p̄
dīro p̄ p̄m̄ n̄ qd̄ vult agit: s̄z qd̄ diabolo
p̄ vult. et nisi dñs valida manu misericōdie
sue soluerit eū: vñq̄ ad mortē i petōz su
oz vicul p̄māebit. hec ille. Hanc asinā
chīs p̄ duos discipulos. i. duos mor̄ sol
uit et adduc ad se anq̄ veltit itrare aiaz.
nā amor ipetrat veniā et trahit Lu. vij.
Dimissa sē ei petā mltā: qm̄ dilexit mlt̄
eū. Per tiorez at soluit. Timor em̄ dñi
expellit p̄m̄: Sap. j. Dī q̄ aia assidue
ozare deū vt soluat suus mal̄ affectū et
trahat ad deū. Aug. i ome. Nōdū tra
het: ora vt trahat. hec ille. Dī et n̄ cal
strare qm̄ deus soluit p̄ motus p̄dicatos

Verbi grā: qm̄ im̄tētibz timorē mor
tis et gehēne vult soluere. nollit q̄ resistē
re diuie mortis calcitrado. Significat
aut i p̄dicat mltā alia allegorice et anag
ogice et moralit: sed hec pauca exp̄ssi vt
q̄sq̄ p̄ seipm̄ dīcat excogitare istos sen
sus spūales q̄s oēs si velle exp̄mere nra
expositio nō cēt portatit vt intēdo. Et
hec d̄ p̄mo. Scdm̄ p̄icrū euangeliū ē q̄
discipuli excurrūt sē imp̄tū chī: cū dī (eū)
res aut discipuli fecerūt sic p̄ceptū illis sed
sus et adduxerūt asinā et pullū: et iposuy
erūt sup̄ eos vestimenta sua: et eū desup
sedere fecerūt) Et q̄dez lralit ista ps ex
dicit et ex se p̄z. Allegorice p̄o parz et
dicitis. vñ apli iplauerūt imp̄tū chī: qm̄
discipuli ad p̄dicadū mōz p̄uerterē ad fidē
vñ mar. vbi s̄. At illi p̄fecti p̄dicauerūt
vbiq̄ zc. Vestes aplice quibz ornarūt
tumeta vt chīs dīsup sederet: sē ipa apli
ca doctria: quā apli et doctores tradide
rūt: s̄z Hiero. Possū etia dicere q̄ sē
p̄tutes scē: maxie charitas. chīs ei dī
plicit regē in aliq̄ vno mō p̄ fidē solā: h̄
regnat i toto regno ecclie mltitāt: i q̄ sē
et mali. Alio mō p̄ grāz. Ad p̄mū req̄
rit fides seu aplice doctria. ad scōz p̄o
charitas et p̄tutes. Anagogice at scē
dū ē q̄ hō a hierico i celestē hierlz p̄cē
des p̄ opa mie q̄b p̄rio fuit: et p̄ hūllit
rate q̄ se totū dō subijē: spādo i ei mīq̄
sic ornāt vestibz aplice. i. grā quā p̄scē
p̄ sacra ecclie ab aplis vel eoz successōz
ribz dispēzata et p̄tutibz seu gr̄is sacra
mētalibz q̄ i ipō suo transtū chīs adest
saltē i effectū et mltitudo scōz: et ita scē
cur et cū glia trāst: chīs corat p̄ amorē
re i ei cord sedēte. Moralit scēdū ē q̄
i iustificatōe ip̄i isidūt oēs p̄tutes. vt
des. Tho. j. ij. q. lxxij. et q. lxxv. Iō post q̄
caro et carnal affectū ad deū p̄ p̄uersio
nē adducit: ornāt volūtaz et aliū appetit
et vestibz p̄tutū: et tūc chīs itrāt i hierlz
i. i aiaz: et p̄fert ei mariaz sublatōez:
vt dicit. Tertū p̄icrū euangeliū est q̄
chīs citatē hierlz eū maḡ glia et leticia
irrauit amicoy suoy. Qd̄ p̄bauerat za
charias vbi s̄. dices. Exulta. i. exultab
filia sion. Vralit q̄ circa h̄ scēdū ē q̄ sic
p̄z p̄ scēdū Darrhen chīstū multa tur
ba sequebat: sic etia dīc brūs Ioan. ca.

h. mlti q̄ erāt i hierl'm audierēs q̄ Zel
 sus aduentret exierunt obulā et: marie
 qz audierāt d̄ suscitatioē Lazari. et sic
 ch̄s remāst i medio turbar: ita q̄ aliq̄
 p̄cedebant: aliq̄ seq̄bant. Et iste turbe
 tres honores fecerūt ch̄o. P̄mo ei stra
 uerūt vestes suas i via. Sc̄do strauerūt
 v̄rdes ramos. Tercio magnis vocib̄
 publice eū laudabant: tenentes ramos
 palmarū i manib̄: vt d̄r b̄r̄s Ioannes.
 D̄r h̄ plurima s̄t turba strauerūt vesti
 mēta sua i via. Alij autē cedebāt ramos
 de arborib̄: et sternerāt i via. Turbe s̄t
 q̄ p̄cedebāt et q̄ seq̄bant clamabāt dice
 res osanna filio dauid. *Osanna* s̄z ma
 gistrū h̄sto. et Hieronymū et Remig. e
 dictio tota hebraica nō simplex s̄z copo
 sita ex duab̄ dictionib̄. Quaz vna nō ē
 integra manens: s̄z p̄dit vocalē i. et ob h̄
 d̄i coponit ex corrupto et integro. Copo
 nit em̄ ex osi: qd̄ latine d̄i salua: et anna
 qd̄ est interiectio oprat̄. inde osanna. i.
 salua obsecro. Quia em̄ illā interiectio
 nē nō habem̄: loco eius ponim̄ p̄bū h̄
 sc̄z obsecro. vt d̄r m̄gr̄ h̄sto. Quod p̄o
 subdit: filio dauid. p̄ esse q̄ si filio sit
 vna d̄ctio vel due: vt m̄gr̄ h̄sto. d̄ct̄.
 P̄mo mō sic legat̄. Clamabāt filio da
 uid. i. ad filiū dauid: osanna. Vel sic.
 Osanna filio dauid. i. p̄ filiū dauid:
 ita q̄ si filio sit ablatiui casus: vt vult
 Hugo cardina. Et isto mō petitio quā
 ip̄ortat ly osanna: dirigit ad deū. S̄z se
 cundo mō sic. Clamabāt: o fili dauid
 osanna. Est autē notādū q̄ vt elicitur
 Matt. xij. qz iudei expectabāt Messia
 ch̄m ex genere dauid: ap̄d eos vs̄ sic
 inualuerat: vt ch̄m appellaret filiū da
 uid. Vñ dicere Osanna filio dauid. est
 dicere: salua ch̄e. Et in h̄ fm̄ Hierony
 mū significabāt q̄ aduent̄ ch̄i sal̄ sit
 mōi (B̄ndic̄). i. gl̄osus sit. (q̄ venit)
 id ē q̄ incarnat̄ ē. (in noie). i. ad honore.
 (vñ). i. dei pat̄: quē gl̄osificauit. Sic
 autē elicit̄ a serō Tho. Ro. xij. b̄ndicere
 triplic̄ sum̄. i. enūciatiue: et est idē qd̄
 laudare. et impatiue: et idē qd̄ p̄ferre
 aliqd̄ bonū. et optatiue: et est optare bo
 nū. Et p̄mū ac tertū cōuenit oib̄ et re
 spectu oim̄ etiā dei quē laudam̄ et cui
 optam̄ bonū: pura q̄ gl̄osificet i mōdo:

et cui cōgaudem̄ in bonis que habet.
 S̄z sc̄dm̄ puenit deo soli p̄ autoritatez.
 ministr̄ aut̄ et̄ p̄ misteriu. Ipsi it̄q̄ be
 nedicebant ch̄o p̄mo et tertio modo.
 Allegorice autē sciendū est: q̄ post q̄
 ch̄s ascēdit p̄ fidē asinam et pullū. illi q̄
 erāt i societate ch̄i ceperāt sternerē ve
 stes i via: fm̄ Hiero. pedib̄ asine ne all
 cubi offēdat i lapidē: ne calcet sp̄nam
 nec labat in foueā. Hec ille. Per qd̄ s̄i
 gnificat q̄ de' alit̄ h̄z p̄sidentia de bon
 nis: et aliter d̄ malis. Vidē serm̄ Tho.
 de veri. q. v. ar. viij. Tūc etiā cepit pu
 blice laudari de' in ch̄o. qz an̄ gentiū
 p̄uersionē notus i iudea de'. vt d̄r P̄s.
 sed post repleta est terra scientia d̄ni sic
 aque maris op̄ient̄. Esa. xj. Et fm̄ Re
 migiū. vestimēta i via. i. sua corp̄a strā
 uerūt mari pyres. Et ramos p̄scindūt d̄
 arborib̄: qui exempla accipiūt a vocat̄
 na et v̄tra sanctorū: fm̄ eundem.

Anagogice autē sciendū ē: q̄ h̄c signifi
 cat societates quā faciūt boni angeli nie
 trāseunt ab Jericho i hierl'm. et leticia
 sc̄toz in salute electoz. Tota ei ciuitas
 celestis mouet̄ in tubilatioē magna.

Moraliter autē sciendū ē q̄ post q̄ aia
 fuerit a pct̄a soluta et ornata virtutib̄: et
 in sua volūrate ceperit esse ch̄s: tūc to
 ta ciuitas hierusalē lerat̄ sp̄rituali lett
 ita. id est tota aia locundat̄. Dulce est
 em̄ seruire deo. Unde Hiero. ij. Sc̄to
 et vide q̄ malū ē tibi et amarū reliquisse
 te d̄m. Augu. de sen. pspe. Arta ē via
 que ducit ad v̄tā: et tū p̄ ipsam nisi dila
 tato corde nō currit: qz iter virtutū quo
 paupes ch̄i gradiunt̄: amplū ē fidelit̄
 spei: et si artū infidelit̄ vanitati. Hec il
 le. Vñ Matt. xj. Iugū meum iuaue
 est et onus meum leue.

Textus euāgelij Luce xxi.

E runt signa in sole
 et luna et stellis: et in ter
 ris p̄sura gentium pre
 cōfusiōe sonit̄ maris et fluctuū:
 arefētib̄ hoib̄ p̄ timore et expe
 ctatioē q̄ sup̄ueniēt vniuerso or
 bi. Nā p̄tutes celoꝝ mouebunt̄